اخبار

ماجرای پرواز جنگنده‌ها بر فراز اربیل عراق چه بود؟

فرماندهی عملیات مشترک عراق به پرواز جنگنده ها بر فراز آسمان اربیل و برخی مناطق دیگر این کشور واکنش نشان داد و اعلام کرد که این جنگنده ها متعلق به ائتلاف بین المللی هستند.

به گزارش ایرنا به نقل از شبکه عراقی رووداو، فرماندهی عملیات مشترک عراق در بیانیه ای افزود که جای نگرانی وجود ندارد و این جنگنده ها متعلق به ائتلاف بین المللی هستند.

روز یکشنبه سی ام نوامبر ۲۰۲۵(نهم آذرماه ۱۴۰۴) چند جنگنده به مدت نیم ساعت در آسمان شهر «کوسنجق» در استان اربیل عراق پرواز کردند. همچنین شهروندان عراقی در شهر اربیل نیز صدای پرواز جنگنده ها را شنیدند که موجب هراس شماری از آنها شد.

مردم کرواسی علیه فاشیست‌ها تظاهرات کردند

هزاران نفر از مردم کرواسی در شهرهای مختلف این کشور تظاهراتی ضدفاشیستی برگزار کرده و مخالفت خود را با افزایش گرایش‌های راست افراطی اعلام کردند.

به گزارش ایرنا به نقل از خبرگزاری فرانسه، برگزارکنندگان این تظاهرات یکشنبه در بیانیه‌ای اعلام کردند: فاشیست‌ها دیگر شرمسار نیستند و مخفی نمی‌شوند.

آنها همچنین خواستار مقاومت در برابر «خشونت و ارعاب» راست‌های افراطی شدند.

سازماندهندگان تظاهرات شمار معترضان در زاگرب پایتخت کرواسی را بیش از ۱۰ هزار نفر اعلام کردند. در شهرهای ریکا، پولا و زادار نیز تظاهرات مشابهی برگزار شد.

معترضان در زاگرب در حالی که به سمت میدان اصلی شهر راهپیمایی می‌کردند، شعار می‌دادند: همه ما ضدفاشیست‌ها هستیم.

معترضان همچنین بنرهایی در دست داشتند که روی آنها نوشته شده بود: اتحاد علیه فاشیسم.

کرواسی در انتخابات آوریل ۲۰۲۴ تغییراتی قابل توجه به جناح راست پیدا کرد، به طوریکه حزب راست افرادی «جنبش میهن» به یکی از شرکای کوچک دولت ائتلافی تبدیل شد.

در ماه‌های اخیر ملی‌گرایان راستگرا در کرواسی تلاش کرده‌اند حضور خود را بیشتر نشان دهند و عمدتا اقلیت قومی صرب را هدف قرار داده‌اند.

لاوروف:

اروپا تصمیم به کناره گیری از مذاکرات صلح اوکراین گرفت

سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، گفت که اروپا پس از تضعیف توافقات قبلی، تصمیم به کناره‌گیری از مذاکرات صلح اوکراین گرفت.

به گزارش ایرنا به نقل از خبرگزار یروسی تاس، لاوروف افزود: اروپا در اجرای توافق اولیه برای حل بحران که در فوریه ۲۰۱۴ حاصل شده بود، کوتاهی کرد. وقتی مخالفان صبح روز بعد از امضای اسناد، تمام ساختمان‌های دولتی را تصرف کردند، اروپا هیچ کاری نکرد. اروپا در اجرای توافق مینسک نیز کوتاهی کرد.

لاوروف افزود: «آخرین باری که اتفاق مشابهی افتاد در آوریل ۲۰۲۲ بود، زمانی که توافق‌های استانبول به دستور بوریس جانسون، نخست‌وزیر وقت بریتانیا، از مسیر خود خارج شدند و اروپا هیچ مقاومتی نشان نداد و حتی از آن استقبال کرد.»

به گفته او، «تقریباً هیچ بحثی» در مورد مشارکت احتمالی کشورهای اروپایی در مذاکرات صورت نگرفته است.

توافقنامه مینسک به دنبال پایان دادن به جنگ در منطقه دونباس، اوکراین بوده است. این توافق در سال ۲۰۱۴ با میانجیگری رهبران فرانسه و آلمان و توسط اوکراین، فدراسیون روسیه و سازمان امنیت و همکاری اروپا نوشته شد.

پس از گفتگوهای گسترده در مینسک، بلاروس، این توافقنامه توسط سران وقت جمهوری خلق دونتسک و جمهوری خلق لوهانسک امضا شد.

دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین، پیش از این گفته بود که روسیه در مورد مسئله اوکراین فقط با آمریکا در حال مذاکره است.

وی در پاسخ به پرسشی درباره قطعنامه‌های پارلمان اروپا درباره لزوم پیوستن اتحادیه اروپا به مذاکرات صلح اوکراین گفت: اکنون نمی‌توان آنها را مد نظر قرار داد.

سخنگوی کرملین افزود: موضع اتحادیه اروپا درباره مذاکرات را نمی‌توان در این برهه زمانی در نظر گرفت، چرا که در حال حاضر، موضوع بر سر مذاکرات روسیه با ایالات متحده است.

وی در اظهاراتی اعلام کرد که ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه، هفته آینده با استیو ویتکاف فرستاده ویژه رئیس جمهور آمریکا دیدار خواهد کرد.

چرا مسکو و پکن پشت مادورو را هم خالی کردند؟

تماشاگران لحظه بحران

در روزهای اخیر، در حالی که ناوهای آمریکایی در مقابل سواحل ونزوئلا صف کشیده‌اند، متحدان کاراکاس تنها پیام تبریک تولد برای مادورو فرستاده‌اند؛ او در ۲۳ نوامبر ۶۳ ساله شد

متحدان مادورو اکنون در مقابل افزایش حضور نظامی آمریکا که به گفته ترامپ با هدف سرنگونی نیکولاس مادورو انجام می‌شود، چیزی بیش از «حمایت لفظی» به رهبر ونزوئلا ارائه نکرده‌اند.

به گزارش اکوایران، برای دو دهه، ونزوئلا در سراسر جهان متحدان ضدآمریکایی برای خود؛ از روسیه و چین گرفته تا کوبا، پیدا کرده بود، به این امید که یک نظم جهانی بسازد که بتواند در برابر واشنگتن بایستد. با این همه به نظر می‌رسد این راهبرد جواب نداده است. اکنون روسیه، چین، کوبا و دیگر قدرت‌های ضدآمریکایی اکنون در مقابل افزایش حضور نظامی آمریکا که به گفته ترامپ با هدف سرنگونی نیکولاس مادورو انجام می‌شود، چیزی بیش از «حمایت لفظی» به رهبر ونزوئلا ارائه نکرده‌اند.

به نوشته وال‌استریت‌ژورنال، درست مانند موارد مشابه ، ونزوئلا نیز می‌بیند که متحدان اقتدارگرایش در لحظهٔ بحران تنها تماشاگر هستند. رایان سی برگ، مدیر برنامهٔ قارهٔ آمریکا در اندیشکدهٔ CSIS در واشنگتن می‌گوید: «این محور به‌اصطلاح اقتدارگرایان در زمان صلح بسیار قدرتمندتر به نظر می‌رسید. اما در زمان نیاز، ضعف آن آشکار شده است».

در روزهای اخیر، در حالی که ناوهای آمریکایی در مقابل سواحل ونزوئلا صف کشیده‌اند، متحدان کاراکاس تنها پیام تبریک تولد برای مادورو فرستاده‌اند؛ او در ۲۳ نوامبر ۶۳ ساله شد. دانیل اورتگا، رهبر نیکاراگوئه، در نامه‌ای نوشت: «در زمان‌های سخت، در مسیرهای دشوار، در دوراهی‌های چالش‌برانگیز، نور روحانی جنگجویی می‌درخشد که می‌داند چگونه بجنگد و پیروز شود».

تصمیم ترامپ

ترامپ هنوز نگفته که آیا قصد دارد عملیات نظامی آمریکا را تشدید کند و پس از سه ماه حمله به قایق‌ها در کارائیب و اقیانوس آرام، به اجرای حملات زمینی علیه ونزوئلا روی بیاورد یا نه. این حملات تا کنون بیش از ۸۰ کشته بر جای گذاشته است.

دونالد ترامپ روز گذشته در پستی در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «به همه خطوط هوایی، خلبانان، قاچاقچیان مواد مخدر و قاچاقچیان انسان: لطفاً حریم هوایی ونزوئلا و اطراف آن را کاملاً بسته در نظر بگیرید.»

آمریکا می‌گوید این قایق‌ها که برخی از آنها به گفتهٔ ارتش آمریکا از ونزوئلا حرکت کرده بودند، برای کارتل‌ها و باندهایی حامل مواد مخدر بوده‌اند که از سوی آمریکا «سازمان‌های تروریستی» شناخته می‌شوند. منتقدان می‌گویند این حملات نوعی «اعدام فراقضایی» است و متحدان آمریکا را نیز نگران کرده، تا جایی که درباره به اشتراک‌گذاری اطلاعات امنیتی محتاطتر شده‌اند.

به گفتهٔ تحلیلگرانی که مسائل ونزوئلا را دنبال می‌کنند، شرکای این کشور عملاً در برابر آمریکا بی‌قدرت‌اند. متحدان نزدیک مانند کوبا و نیکاراگوئه از لحاظ اقتصادی فلج هستند و توان دخالت جدی در ونزوئلا را ندارند.

ژست‌های کم اهمیت

دو متحد قدرتمندتر مادورو، یعنی چین و روسیه، پیش‌تر تجهیزات نظامی، نگهداری، آموزش و همچنین کمک اقتصادی ارائه کرده‌اند. اکنون که مادورو برای اقدامات دفاعی آماده می‌شود، روس‌ها در تعمیر هواپیما و سامانه‌های موشکی سطح‌به‌هوا به او کمک می‌کنند. آخر هفتهٔ گذشته، دو نفتکش که اتحادیهٔ اروپا آنها را به حمل نفت تحریمی روسیه متهم کرده، وارد ونزوئلا شدند و نفت سبک و نفتا آوردند. ونزوئلا برای تولید سوخت و استخراج نفت سنگین خود جهت صادرات به چین، به‌شدت به این مواد نیاز دارد. اما تحلیلگران می‌گویند این‌ها کافی نیست.

به گفته ولادیمیر روونسکی، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه ایسسی در کلمبیا می‌گوید: «این‌ها ژست‌هایی کوچک‌اند و اگر آمریکا به سمت استفادهٔ گسترده از نیروی مرگبار علیه ونزوئلا حرکت کند، اصلاً کافی نخواهند بود».

کسی برای مادورو هزینه نمی‌کند!

روسیه و چین با چالش‌هایی روبه‌رو هستند که علاقهٔ آنها به امنیت ونزوئلا را محدود می‌کند. برای مسکو، هزینه‌های جنگ فرسایشی با اوکراین مطرح است؛ و برای پکن، اقتصاد ضعیفی که اجازهٔ سخاوتمندی گسترده نمی‌دهد. تحریم‌های مالی آمریکا علیه کاراکاس نیز کار را برای معامله با این کشور پیچیده‌تر کرده است. هر دو کشور اکنون در حال مذاکره برای توافق‌های مهم دیپلماتیک و تجاری با ترامپ هستند، و بنابراین انگیزهٔ کمی برای هزینه کردن سرمایهٔ سیاسی بر سر ونزوئلا دارند. روونسکی می‌افزاید: «روسیه بیش از آنچه تاکنون انجام داده، به مادورو کمک نخواهد کرد».

روسیه و چین در جریان جنگ ۱۲ روزهٔ ایران و اسرائیل نیز حمایت دیپلماتیک مشابهی از ایران داشتند، حتی پس از آنکه ارتش آمریکا در ژوئن تأسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی را بمباران کرد، از مداخله نظامی خودداری کردند.

در دوران هوگو چاوز، رهبر چپ‌گرای پیشین، ونزوئلا از منابع عظیم نفت و مواد معدنی خود برای ایجاد روابط تجاری و سیاسی با دشمنان آمریکا بهره برد. بانک‌های چینی میلیاردها دلار به ونزوئلا وام دادند، تا پروژه‌های مسکن، ارتباطات و زیرساخت تامین مالی شوند. وام‌هایی که قرار بود با نفت بازپرداخت شود. کوبا در ازای اعزام پزشکان و مشاوران نظامی، نفت را با قیمت بسیار پایین دریافت می‌کرد. ایران کارخانه‌های کوچک مونتاژ خودرو راه‌اندازی کرد. حتی بلاروس نیز وارد شد و یک کارخانهٔ آجرسازی تأسیس کرد.

پس از آنکه مادورو در سال ۲۰۱۳ به قدرت رسید، کاهش تولید نفت و ناآرامی‌های داخلی اقتصاد را به سقوط کشاند و در برخی پایتخت‌های دوست این نگرانی شکل گرفت که شاید وام‌ها در کاراکاس هدر می‌روند. اما این اتحادها همچنان برای مادورو اهمیت دارند. پس از آنکه آمریکا در سال ۲۰۱۹ صنعت نفت ونزوئلا را تحریم کرد، محموله‌های کوچک سوخت برای کاهش کمبودها به این کشور فرستاده شد و روسیه نیز عملیات تجارت نفت را به دست گرفت تا نفت خام ونزوئلا را در بازار سیاه جابه‌جا کند. و بعد این متحدان در حالی دولت مادورو را به رسمیت شناختند که آمریکا پس از انتخابات ریاست‌جمهوری ژوئیهٔ ۲۰۲۴ ریاست جمهوری مادورو را «نامشروع» خواند.

تله طلبکار و پایان ماه‌عسل با پکن

چین خریدار اصلی نفت ونزوئلا بود اما ماه‌عسل اقتصادی مادورو با چین طولانی نبود. پس از به قدرت رسیدن او در ۲۰۱۳، وام‌ها و کمک‌های چین به ونزوئلا خیلی زود کاهش یافت و تقریباً قطع شد. پکن چندین پروژهٔ زیرساختی را رها کرده و اکنون تقریباً فقط به صادرات نفت خام ونزوئلا برای بازپرداخت بدهی‌های معوقه متکی است.

مارگارت مایرز، پژوهشگر روابط آسیا–آمریکای لاتین در مؤسسهٔ گفت‌وگوی میان‌آمریکایی در واشنگتن می‌گوید: «مردم دربارهٔ تلهٔ بدهی حرف می‌زنند. اما اینجا ما با تلهٔ طلبکار روبه‌رو هستیم».

اوانان رومرو، معاون پیشین وزیر انرژی ونزوئلا که اکنون به اپوزیسیون در زمینهٔ برنامهٔ احیای بخش نفت مشاوره می‌دهد، معتقد است اگر مادورو سقوط کند، چین ممکن است بازنده باشد، چون دولت جانشین احتمالاً روابط با آمریکا را در اولویت قرار می‌دهد. به گفته رومرو: «اگر آمریکا وارد شود، دیگر نفتی به چین نمی‌رود. اصلاً منطقی ندارد که نفت را به چین بفرستیم. آن تصمیم ایدئولوژیک بود، نه اقتصادی.»

سناریوی احتمالی عفو نتانیاهو توسط رئیس رژیم صهیونیستی

درخواست عفو رسمی «بنیامین نتانیاهو»، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، سناریوهای متعددی را در مورد شرایط تأیید آن توسط «اسحاق هرتزوگ»، مطرح می‌کند.

به گزارش، در اقدامی بی‌سابقه که لرزه بر ساختار نظام قضایی و سیاسی رژیم صهیونیستی انداخت، نتانیاهو دیروز (یکشنبه) با ارسال نامه‌ای رسمی به اسحاق هرتزوگ، رئیس رژیم صهیونیستی درخواست عفو کامل از محاکمه در پرونده‌های فساد مالی را مطرح کرد. این درخواست که شامل دو نامه یکی امضا شده توسط وکیل نتانیاهو و دیگری توسط وی نوشته شده است.

نتانیاهو در این درخواست جرم خود را نپذیرفته و حتی از آن ابراز پیشمانی نکرده است و تنها ادعا کرده در خصوص منافع و وحدت داخلی نگران است. نتانیاهو بار دیگر با مطرح کردن بحث مشکلات خارجی سعی در حل بحران‌های داخلی خود داشت است. گمانه‌زنی‌های متعددی بلافاصله پس از انتشار این نامه در رسانه‌های عبری‌زبان و بین‌المللی پیرامون دلایل پشت‌پرده درخواست، محتوای دقیق آن و شروط احتمالی تأیید عفو، شکل گرفت. منابع نزدیک به نتانیاهو به رسانه اسرائیلی آی ۲۴ نیوز گفته‌اند که او حتی به کوچک‌ترین شروطی مانند بازنشستگی از عرصه سیاست یا برگزاری انتخابات زودهنگام تمایلی نشان نمی‌دهد و همچنان قصد نامزدی در انتخابات آتی برای پست نخست‌وزیری را دارد. موضعی که درخواست عفو را به یک قمار سیاسی حقوقی تمام‌عیار تبدیل کرده است. دفتر هرتزوگ در یک بیانیه رسمی اعلام کرد که تصمیم‌گیری در این خصوص چندین هفته تا دو ماه طول خواهد کشید. رئیس رژیم صهیونیستی به طور معمول یک نقش تشریفاتی دارد؛ اما در خصوص اعطای عفو، نقش او کلیدی است. وی تأکید کرده که با دقت و مسؤولیت کامل همه نظرات کارشناسی از جمله از دستگاه قضایی و اداره عفو و بخشودگی را جویا خواهد شد و تنها پس از آن گام بعدی را برمی‌دارد. با این حال این تأخیر، برای نتانیاهو فرصتی برای شکل‌گیری ائتلاف‌های پنهان و فشارهای سیاسی فراهم می‌کند تا اهداف خود را دنبال کند، به ویژه با حمایت علنی «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا که چندی پیش در نامه‌ای به هرتزوگ، نتانیاهو را «قربانی تعقیب سیاسی ناعادلانه» خوانده و عفو او را «ضرورتی برای امنیت اسرائیل» توصیف کرده بود.

در همین حال، «ناداو الیملخ»، خبرنگار ارشد سیاسی آی ۲۴ نیوز گفته است: هرتزوگ برای عفو نتانیاهو شروط و گزینه‌های مختلفی دارد. برخی از این شروط ممکن است کناره‌گیری دائمی نتانیاهو از سیاست و برگزاری انتخابات زودهنگام و یا حتی توقف موقت اصلاحات قضایی باشد، همچنین تشکیل کمیته بررسی مستقل حکومتی (تحت نظارت دستگاه قضایی) برای بررسی شکست اطلاعاتی هفتم اکتبر (عملیات طوفان الاقصی) می‌تواند یکی از شروط حداقلی برای تایید درخواست نتانیاهو باشد. الیملخ هشدار داد که هرتزوگ، بدون تحقق حداقل یکی از این شروط ابتدایی، به صورت مشروط عفو را امضا نخواهد کرد، زیرا این کار می‌تواند پیامدهای سیاسی قابل توجهی برای وی داشته باشد.

از سوی دیگر، «آویشای گرینزیگ»، تحلیلگر مسائل حقوقی آی ۲۴ نیوز، این درخواست را تنها گام اول در یک روند پیچیده و پرمخاطره توصیف کرد. به گفته وی، نامه فعلی نتانیاهو با «مخالفت قاطع» اداره عفو و دفتر دادستان حقوقی مواجه خواهد شد، زیرا فاقد هرگونه اعتراف به جرم و پذیرش مسؤولیت است. گرینزیگ تأکید کرد که در تاریخ رژیم صهیونیستی، هیچ سابقه‌ای برای عفو در حین ادامه محاکمه وجود ندارد. همیشه فرد پس از صدور حکم قطعی و بسته شدن تمام درهای قضایی درخواست عفو می‌دهد؛ جایی که اعتراف به جرم یا پشیمانی، از نظر حقوقی دیگر خطری برای وی ندارد. این تحلیلگر در ادامه گفت: اما وضعیت نتانیاهو به طور کامل متفاوت است؛ او هنوز در میانه محاکمه و دادرسی در دادگاه تل‌آویو قرار دارد و پیش‌بینی می‌شود حکم اولیه در ماه‌های اولیه سال ۲۰۲۶ (بهار ۱۴۰۵) صادر شود. اگر هرتزوگ درخواست را رد کند، هرگونه اشاره ضمنی به پذیرش مسؤولیت در نامه می‌تواند به عنوان اعتراف رسمی در پرونده قضایی علیه نتانیاهو استفاده شود و او را در تله‌ای سیاسی حقوقی گرفتار کند؛ اعترافی که نه تنها موجب موضع‌گیری تند افکار عمومی علیه نخست‌وزیر خواهد شد؛ بلکه دادگاه را برای صدور حکم سنگین‌تر آماده می‌سازد.

گرینزیگ در بحث خود سناریوی محتمل را «مذاکره پنهان و رویه استثنایی» دانست و گفت: نتانیاهو در این مذاکره پنهان ممکن است مجبور به پذیرش مسؤولیت مشروط و غیرمستقیم شود، یا عفو با شرایطی خاص صادر شود که در آن هیچ

طرفی محکوم نشود؛ یعنی نه نتانیاهو به طور صریح اعتراف کند و نه رئیس رژیم صهیونیستی به طور رسمی او را از محاکمه تبرئه کند.

این رویکرد، هرچند در ساختار فضایی رژیم صهیونیستی به صورت کامل غیرعادی و بی‌سابقه است، می‌تواند راه‌حلی برای بن‌بست فعلی باشد؛ اما بدون چنین توافقی، انتظار می‌رود نسخه فعلی درخواست تأیید نشود و محاکمه ادامه یابد.

اما واکنش‌های داخلی به این درخواست جنجالی بسیار گسترده است. مخالفان، از جمله «یائیر لاپید»، رئیس اپوزیسیون و «بنی گانتس»، رئیس حزب اردوگاه دولتی آن را کودتای قانونی خوانده و از صهیونیست‌ها درخواست کرده‌اند که با تظاهرات گسترده مانع عفو وی شوند. در حالی که «نفتالی بنت»، نخست‌وزیر اسبق صهیونیستی از عفو به عنوان «شرطی بر بازنشستگی نتانیاهو» حمایت کرده است. این در حالی است که نتانیاهو با انتشار ویدیویی در شبکه ایکس (توییتر سابق) از درخواست عفو خود دفاع کرد و گفت: این عفو نه برای من، بلکه برای وحدت ملی در برابر تهدیدات خارجی است؛ اما منتقدان اسرائیلی می‌گویند این فقط تلاشی برای فرار او از عدالت و قانون است.

کارشناسان حقوقی مانند «سوزی ناووت» از مؤسسه دموکراسی اسرائیل هشدار داده‌اند که هرگونه عفو پیشینی بدون اعتراف، می‌تواند اعتبار کل ساختار قضایی رژیم صهیونیستی را زیر سؤال ببرد. با این حال، در حال حاضر رژیم صهیونیستی در آستانه یکی از حساس‌ترین آزمون‌های قضایی و سیاسی خود قرار دارد: آیا «منافع سیاسی نتانیاهو» بر «برابری در مقابل قانون» غلبه خواهد کرد؟ پاسخ، احتمالا در هفته‌های آینده از دفتر هرتزوگ منتشر خواهد شد.

بقائی:

همچنان شاهد نقض آتش‌بس از سوی رژیم صهیونیستی در غزه و لبنان هستیم

سخنگوی وزارت خارجه با اشاره به تحولات لبنان و غزه گفت: متاسفانه همچنان شاهد نقض آتش‌بس از سوی رژیم صهیونیستی در غزه و لبنان هستیم.

به گزارش ایسنا، «اسماعیل بقائی» در ابتدای نشست خبری امروز دوشنبه خود فرا رسیدن روز مجلس را گرامی داشت.

وی با اشاره تحولات دیپلماتیک هفته گذشته و سفر اخیر وزیر خارجه ترکیه به تهران گفت: روز گذشته همچنین معاونان وزیران امور خارجه کشورهای عربستان و کره جنوبی نیز به ایران سفر کرده بودند و با مقامات و همتایان ایرانی خود دیدار و رایزنی کردند. بقائی همچنین به تحولات لبنان و غزه اشاره کرد و گفت: متاسفانه همچنان شاهد نقض آتش‌بس از سوی رژیم صهیونیستی در غزه و لبنان هستیم. سفر معاون وزیر خارجه عربستان به ایران در ادامه روند رو به رشد روابط تهران و ریاض انجام گرفت. سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سوالی در ارتباط با سفر اخیر معاون وزیر خارجه عربستان به ایران گفت: سفر معاون وزیر خارجه عربستان به ایران در راستای ادامه روندی که از حدود ۲ سال قبل بین تهران و ریاض شروع شده است، انجام گرفت.

وی گفت: روابط ایران و عربستان در این مدت روند رو به رشدی داشته و این سفر هم در همین راستا بود. در این سفر در مورد روابط دوجانبه ایران و عربستان و همچنین مسائل منطقه از جمله لبنان، سوریه، فلسطین و ... صحبت شد.

بقائی گفت: این روندی است که هر دو کشور مصمم هستند آن را در راستای تقویت اعتماد و تفاهم بین کشورهای منطقه در جهت پیشبرد اهداف منطقه و کمک به تقویت ثبات و امنیت در منطقه غرب آسیا ادامه بدهند.

سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به این سوال که هفته گذشته شاهد سفر وزیر خارجه به فرانسه بودیم و بعد از آن یک تماس تلفنی بین آقای عراقچی و خانم کالاس مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا برقرار شد آیا بین این دو ارتباطی وجود داشته است؟ خاطرنشان کرد: هفته گذشته وزیر خارجه ایران به دعوت وزیر خارجه فرانسه سفری به پاریس برای گفت‌وگو در ارتباط با طیفی از مسائل داشتند که یکی از مسائل مورد بحث موضوع هسته‌ای بود.

وی ادامه داد: از طرف دیگر تماس‌ها و رایزنی‌های ما با مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا همواره برقرار بوده است و نمی‌توانم بگویم ارتباطی بین این دو بوده یا نه چرا که از قبل قرار بود که گفت‌وگوی تلفنی بین خانم کالاس و آقای عراقچی انجام شود و طبیعی است که با توجه به سفری که وزیر خارجه به فرانسه داشتند در گفت‌وگو با خانم کالاس در مورد این سفر و رایزنی‌هایی که در جریان آن انجام شده، صحبت شد.